

עת"א (מרכז) 13208-06-16 - אסעד אלסייד נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז

עת"א (מרכז) 13208-06-16 - אסעד אלסייד נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז ואח'מחוזי מרכז
עת"א (מרכז) 13208-06-16
אסעד אלסייד (עציר)

נגד

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז
2. מדינת ישראל
בית המשפט המחוזי מרכז
[09.06.2016]
לפני כב' השופטת ורדה מרוז - סג"נ
ב"כ העותר - עו"ד אזולאי
ב"כ המשיב - עו"ד רויעי לוס
החלטה

בתאריך 9.3.15 נדון העותר ל-6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות. נקבע כי עליו להתייצב לתחילת ביצוע העבודות בתאריך 24.3.15. באותו מועד התייצב העותר לראיון קליטה ושובץ לעבודה בבית חולים בלינסון. דא עקא, המעסיק בבלינסון לא אישר את העסקתו, ועל כן שובץ, לבקשתו, "במשקם" ביום 14.4.15. בחלוף כ-3 שבועות, זומן העותר לשיחת בירור במקום עבודתו בגדרה עתר לעבור למקום אחר, הואיל ותנאי העבודה והמשמעת היו קשים עבורו. הוא ביקש לעבור לבית ספר, מקום בו לא יהיו עובדי שירות נוספים. הובהר לו כי עליו לבצע עבודתו בכל מקום בו ישובץ, הגם שיעשה מאמץ לאתר עבורו מקום עבודה אחר. ואכן, ביום 11.5.15 שובץ העותר למרכז יום לקשיש בקריית אונו, לנוכח טענתו כי עבר לגור באותו מקום. לא חלפו אלא 3 ימים, והעותר נדרש לשיחת בירור על רקע התנהגותו השלילית, עצלנותו, היעדר משמעת וזלזול.

לפנים משורת הדין, הוחלט להחזירו לעבודה במשקם, אם לא יהיה לו טוב בקריית אונו, ואכן הוא שובץ פעם נוספת למשקם. באותו מעמד זומן העותר לשימוע שיערך ביום 6.7.15, אשר בוטל.

ביום 4.8.15 שובץ העותר לגהה, לאחר שלא הקפיד להגיע למקום עבודתו הקודם. כחודש לאחר מכן בתאריך 7.9.15 נערכה לו שיחת בירור, פעם נוספת בגין עצלנות והתחמקות מביצוע מטלות. העותר הוזהר באותו מעמד כי הוא עלול לסיים את יתרת מאסרו בכלא.

ביום 16.11.15, התקבל דיווח נוסף ממעסיק חדש בבית חולים שניידר, כי העותר עזב את מקום עבודתו ללא אישור, חטף ממעסיקו את כרטיס הנוכחות אגב ויכוחים והשמעת איומים. משטרה הוזמנה למקום. בעקבות אירוע זה, זומן העותר לשיחת בירור נוספת בגדרה תירץ את מעשיו בטענות שונות, ושוב הוזהר והובהר לו כי אם לא ישנה את דרכיו, תופסקנה העבודות. באותו מעמד קיבל העותר זימון לשימוע ליום 21.12.15. כמו כן, שובץ למרכז יום לקשיש בסירקין אשר גם שם סירב לבצע מטלות.

העותר לא התייצב למועד השימוע ולפיכך נערך דיון בהיעדרו אשר בסופו הוחלט על הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרתן בין כותלי הכלא (76 ימים).

על החלטה זו מלין העותר וטוען כי נשללה ממנו זכות השימוע ודי בכך כדי לבטל את ההחלטה. העותר טוען כי לא קיבל זימון כי החתימה מופיעה על הזימון אינה חתימתו, וממילא לא ידע כי עליו להתייצב לשימוע. עוד טוען העותר כי ממסמכי השימוע עולה שזה לא נערך במועד כפי שנקבע, ואף בכך יש טעם לביטולו. העותר מוסיף כי אכן התקשה לעמוד בתנאי העבודות, וזאת בשל עול פרנסת המשפחה המוטל על כתפיו אשר גרם לו לעיתים לא להתייצב, ולעיתים להגיע למקום עבודתו עייף וחסר אנרגיה.

בנסיבות אלו, מבקש העותר להתחשב בו ולתת לו הזדמנות נוספת בגדרה יעשה מאמץ להיטיב את דרכיו. לאחר ששמעתי את הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

באשר לזימון העותר, נחה דעתי כי במועד בו זומן לבירור קרי 18.11.15, הוא אכן זומן לשימוע ואף חתם על הזימון. התנהלותו לאורך הדרך תומכת בגרסת המשיב כי אכן אלו פני הדברים, וכי כדרכו זלזל העותר בהוראות ובחר שלא להתייצב לשימוע, ובכך ויתר על זכותו לשימוע. ודוק, בזימון לשימוע מובהר למזומן כי אי התייצבות כמוה כויתור על הזכות לשימוע.

יתרה מזו, העיון בטבלת ימי נוכחות של העותר במקומות העבודה השונים מלמד על זלזול בוטה בהחלטת בית המשפט באשר לביצוע עבודות שירות. במהלך החודשים מרץ עד נובמבר 2015, העותר נעדר מעבודתו יותר מאשר נוכח. כך, לשם הדוגמא בחודש 7/15 העותר נכח לאורך 7 ימים ונעדר 19 יום. בחודש 10/15 העותר נכח 4 ימים, ונעדר 17 ימים. בחודש 11/15 העותר נכח 4 ימי עבודה ונעדר 15 ימים. זאת ועוד, סקירת עבודתו מלמדת כי נערכו לעותר שיחות בירור רבות, ניתנו לו הזדמנויות אין ספור מלהיטיב את דרכיו, מה גם שבאו לקראתו כל אימת שהביע קשיים באשר לתנאי עבודתו, ואפשרו לו לעבור ממקום עבודה אחד למשנהו.

חרף האמור לעיל, העותר דבק בדרכו ונמנע מלבצע את חובותיו.

בנסיבות אלו, משכלו כל המאמצים לאפשר לעותר לבצע את מאסרו בעבודות שירות, אין מקום להיעתר לעתירתו. בשולי הדברים יצוין כי נחה דעתי שמועד השימוע נערך ב21/12 כפי שנקבע, ובהתאם למופיע בעמ' 2 לטופס 15. העובדה שבכותרת העמ' הראשון מופיע תאריך אחר אינה מלמדת על שינוי במועד הדיון, אלא על טעות סופר. אשר על כן, העתירה נדחית.

הערה: הדיון הסתיים בשעה 12:30.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ו, 09/06/2016 במעמד הנוכחים.